

Kameník à la Gutfreund, pískovec, 1956

A bylo ti k něčemu i to, co ses naučil v Brně za ten rok na umělecké škole?

Rozhodně. Já přišel do Hořic úplně jako věrozvěst, protože v Brně na té škole byli synci, kteří už měli za sebou lidovou školu umění nebo nějaké kurzy v Ostravě, a tam se dozvěděli třeba, že byl nějaký impresionismus a jiné výtvarné směry. Díky tomu jsem poznal Maneta, Mone-ta, pointilisty nebo van Gogha. Tehdy jsem si koupil van Goghovy *Dopisy Theovi* a maminka mi na to řekla: „No, Kurty, vždyť nemáme peníze, ty nemáš na *butky* a kupuješ knížky...“ Ale já si ji stejně koupil. Takže jsem znal hodně věcí, o kterých studenti v Hořicích neměli ani ponětí, a já jim o tom vyprávěl. V Brně studovala spousta zajímavých osobností, o rok výš byl Tonda Tomalík, který se potom stal jedním z nejvýraznějších představitelů informelu. Bohužel pak nešťastnou náhodou zemřel v roce 1968. Byl tam taky Zbyšek Sion. Většina těchto mých kamarádů po prvním nebo

Betlém à la Henry Moore, malované dřevo, 1957

druhém ročníku ze školy odešla, někde fachčili a později udělali přijímačky na Akádu. Já se v kamenické škole naučil řadu praktických věcí, manipulaci s kamenem, různé druhy zdí, jak se staví mostní pilot, jak klenba, jak schodiště, což mi bylo i poté k užitku. Ale v jeden moment jsem uvažoval, že s tím praštím, protože jsem neměl moc času na děláni svých věcí a na malování. Ale jedna taková moje nepravá teta z Opavy sledovala, čím se zabývám, fandila mi a říkala: „Kurte, zkus to vydržet, maturita je dobrá, přece jenom ti to může v něčem pomoci.“ Tak jsem ji poslechl a vydržel jsem tam. I když se mi nechtělo, později se mi vyplatilo, že jsem školu dodělal. Třeba když jsem po letech dělal hřiště – Minikrajinu v Ostravě-Fifejdách –, když mi do toho stavaři kecali, mohl jsem je odbýt: „Hele, ta zídka se dá postavit i bez elka.“ Na vysvětlenou: elko je stavební prvek, který v zemi naležato podpírá vertikální část zdi. Byl jsem v podstatě lepší stavař než oni.